

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών μετροῦμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ὀκτὼ καὶ δέκα τοῦ Δεκεμβρίου,
πτῶσις τοῦ τέως Καγκελαρίου.

Ἐννὰς τέσσαρα καὶ χίλια
ποῦ θὰ βροῦν λαοὶ μὲ πετραχήλια.

Ποῦντος ἐβδομήντα κ' ἓνα κ' ὀκτακόσα,
πάλ' ἡ Κορδονάρα χαίρει γαυριῶσα.

**Ἵμνος τοῦ Φαδουλᾶ
ὅτον γέρο μπαμπαλῆ.**

Προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω
τὸν μεγάλο Κορδονᾶ,
καὶ τὰ γόνατά μου κλίνω
στὴν Κορδόνα ταπεινά.

Ὁ παπούλης καρδαμόνει,
μέθυσε, Ρωμὴ μπεκοῇ...
ἔρι πάλι τὸ κορδόνι,
ποῦ ξαπλόνεται μακρὸ.

Ἡ δουλειά μας πάει νιρίτα,
γεία σου, δόλια φαβορίτα...
ἔρι πάλ' ἡ Κορδονάρα,
δύναμις, βοή, φωνάρα.

Οἱ Κορδονάροι πετοῦν
μὲ τραγούδια, μὲ παιχνίδια,
καὶ σὺ διάβα σου κροτοῦν
λαοπρόβλητα σανίδια.

Ποῶς αὐτὸς ὁ μέγας γέρος,
ποῦ μιλεῖ μὲ τὴν Κορῶνα;...
Τῆς Ἀρχῆς ὁ καρβαλιέρος
νῦν, αἶε καὶ σὺν αἰῶνα.

Ξύπνα μας, σανίδας βρόντε,
ταρλαμπούμπα, ταρλαμπᾶ,
τὰ προγράμματα τοῦ Κόντε
βάλτε τα σὺν ἀραμπᾶ.

Μακεδόνες σεῖς καὶ Θραῖκες,
βγάλετε τῆς σακαράκης,
κ' ἦλθε τῶν μαχῶν ὁ λέων,
ὁ μέγας Ναπολέον.

Τοῦτος στέφανα θὰ πλέξη,
τοῦτος θὰ περισυλλέξη,
τοῦτος θὰ διοργανώση
καὶ τσεβέλα θὰ γανώση.

Δὲν θὰ λείψῃ τὸ καρβέλι
μὲ τὸν γέρο Ντεληγγάννη...
δίχως φόρους, δίχως τέλη,
σιόλους καὶ στρατοὺς θὰ κἀνῃ.

Πάει κάθε κοροϊδία,
κάθε ψέμμα σιωπᾶ,
γεία σου, Κροῦγερ, γεία σου, Δία,
Σαββαῶν καὶ τὰ λοιπά.

Τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ
στοῦ Σταδίου τὸ ρημάδι
πῆγαν ἄδικα κ' ἀμόντε
τὰ προγράμματα τοῦ Κόντε.

Καὶ τὰ πῆραν—τραλαλά!—
νὰ τὰ βάλουν σὺν ζεμπίλι,
καὶ τὰ κρέμασαν ᾠηλὰ
γὰ νὰ μὴν τὰ φᾶν οἱ φύλλοι.

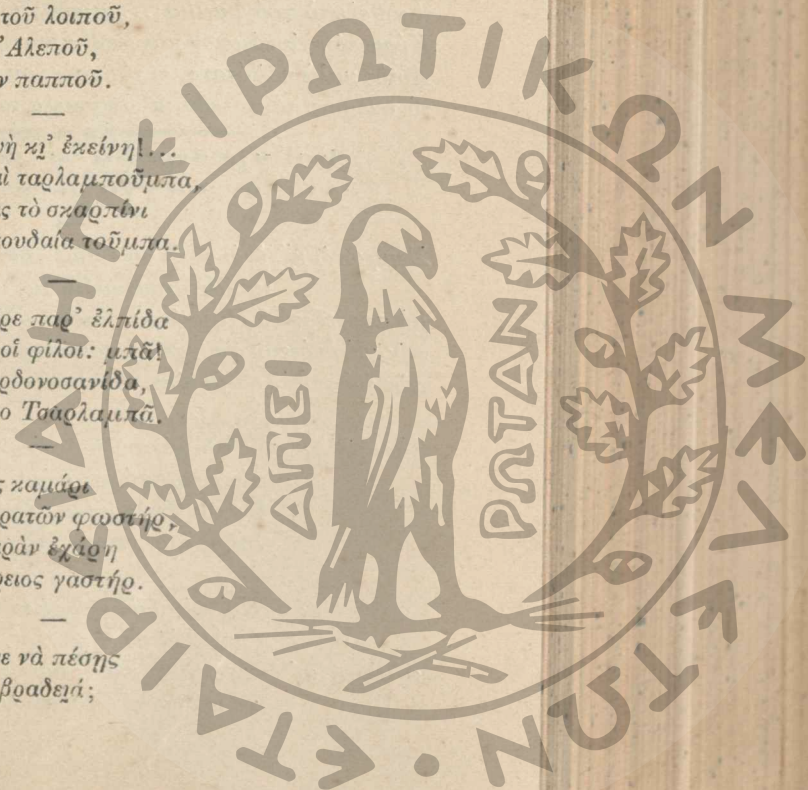
Κανονέρα, μὴ λυποῦ,
θᾶχης τύχη τοῦ λοιποῦ,
πιάστε τὴν Ἀλεποῦ,
χαιρετᾶτε τὸν παπποῦ.

Τὴ Παρασκευὴ κ' ἐκείνη!...
ταρλαμπᾶ καὶ ταρλαμπούμπα,
τῆς Κερκίρας τὸ σκαρπῆνι
πῆρε μιὰ σπουδαία τοῦμπα.

Πῶς τὴν πῆρε παρ' ἐλπίδα
κ' εἶπαν ὅλ' οἱ φίλοι: μὰ δὲ!
γεία σου, Κορδοροσανίδα,
γεία σου, γέρο Τσαρλαμπᾶ.

Ἐδυσσε χωρὶς καμάρι
στόλων καὶ στρατῶν φαστῆρ,
καὶ πολλὴν χαρὰν ἐχάρη
κ' ἡ Βουδούρειος γαστήρ.

Ποῶς ἐπίστευε νὰ πέσῃς
τὴν ἀξέχαστη βραδεῖά;

ὁ Ζαήμις ὁ μπαμπέσης
σοῦβαλε τρικλοποδιά.

Καλλιτέρα νὰ ψάρευε ὅτῃς Αἰγίνας ἀνόμα,
παρὰ ν' ἀνοίξη ὅτῃ Βουλὴ τὸ σιγῆλό τοῦ στόμα,
καὶ ταραχὴ νὰ φέρη
ὅτῳ Κόντηδων τὰ σκέρι.

Καλλιτέρα νὰ ψάρευε μονάχος ἐν εἰρήνῃ
παρὰ νὰ σκούξη ὅτῃν Βουλὴν
πῶς νέφος ὅτῃν Ἀνατολὴν
μικρὸν δὲν διακρίνει,
ἀλλ' ἂν φανῇ καμμιὰ φορὰ, τότε νὰ σηκωθοῦμε,
κι' ἀμέσως μὲ παρασκευὰς νὰ ξεπαρδαλωθοῦμε.

Καλλιτέρα νὰ ψάρευε μακρὰν παντὸς ἀγῶνος
κι' ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος,
παρὰ τοιαῦτα ὅτῃν Βουλὴν μεγάλη ν' ἀνακράξη
καὶ νὰ γεννήσῃ πείσματα,
καὶ Μακεδόνων ἀδελφῶν σιὰς νὰ συνταράξη
καὶ νὰ γραφοῦν ψηφίσματα.

Καλλιτέρα νὰ σύχαζε μονγγὸς μὲς ὅτῳ σπητάκι του,
παρὰ ὅτῳ βήμα νὰ φανῇ
κι' ἐφημερίδων κεραυνοὶ
νὰ κάψουν τὸ μουντάκι του.

Καλλιτέρα νὰ ψάρευε μπαρμποῦνη μὲ μουντάκι,
παρὰ νὰ ρίξη ὅτῃ Βουλὴ τὸ δόλο Κορδοστάκι.
Καλλιτέρα νὰ ψάρευε μιάς ὁκάς μπαρμποῦνη,
παρὰ ν' ἀφήσῃ τῆς Βουλῆς ἐκεῖνο τὸ κουνδοῦνι
ἐντὸς ὁλίγων ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος Μπουφίδης
καὶ ν' ἀπειλῇ τοὺς Κόντηδες ὁ γέρο-Ζεὺς τῆς Ἰδης.

Ὁ κὺρ Ἀλέκος ὁ ψαρὰς ἀγοῦσε νὰ παρλάρη,
μὰ μὴ φορὰ ποῦ μίλησε
κι' ὁ Κόντης κατακύλησε,
κι' ὁ κόσμος μὲ τὸν λόγον του σηκώθη ὅτῳ ποδάρι.

Ὁ Θεοτόκης ἔπεσε μ' ἀνέφελον εὐδία,
κι' ὁ κὺρ Ἀλέκος ἔλεγε ὅτῳ φίλους κατ' ἰδίαν:
τί τῷθελε τὸ πρόγραμμα... μωρὲ χαρὰ ὅτῳ νοῦ!...
Κύριε τῶν Δυνάμεων καὶ μεθ' ἡμῶν γενοῦ.
Αὐτὸς καλὰ καθότανε, τί τῷβαλε ὅτῃ μέση,
νὰ τριζοῦνε τὰ πατερά κι' ἀνάσκελα νὰ πέση;

**Καὶ μὴ στροφῇ τοῦ Φαδουλῆ
γὰ τὸν μονγγὸ μουντακαλῆ.**

Συμφωνῶ κι' ἐγὼ μαζί σου πῶς αὐταπατώμεθα
κι' ὅλο σιταπνόμεθα,
μὰ φρονεῖ κι' ὁ Περικλῆτος καὶ καμπόσοι παλαβοὶ
πῶς γὰρ δευτέρη φευγάλα γίνεται παρασκευή...
πῶς τοὺς τῆπε σιταράτα... μπράβο σου κι' ἐδὰν εἶοι.

Τὸν μεγάλον σου τὸν λόγον, ποῦ τὸν σάλπισε παντοῦ
μία πτεροφόρος φήμη,
δὲν τὸν ἐννοῶσαν, Ζαήμι,
λάθος καὶ γαγνὶς ὀλιτοῦ.

Καὶ φίλοι σου, μουντακαλῆ,
ἀπελειώθησαν πολλοί,
κι' εἶπαν κι' ἐκεῖνοι μέσα των: καλλιτέρα νὰ ψάρευες
καὶ ψάρια νὰ παζάρευες.

Ἀν' πῇ κανένας φανερὰ πῶς ἐν Μακεδονίᾳ
ἐπαγινώθη πρὸ πολλοῦ κατάστασις χρονία,
ὅ' ἀκούσῃ κάθε ὀήτορα καὶ κάθε φαρμαρόνο
νὰ τοῦ φωνάξη: ἔξικολοῦν καὶ τὸν κακὸν χρόνον.

Ἀν' πῇς μὲ τόνον ἡχηρὸν
πῶς σήμερα πρὸς τὸ παρὸν
δὲν μᾶς φοβίζον κλύδωνες καὶ θύελλαι καὶ νέφη,
ὅ' ἀκούσῃς τὸν ἐξάραλμο τοῦ καθενὸς κενέφῃ,
καὶ τότε μαῦραι θύελλαι,
μουντακαλῆ μονύελε,
ὅτῃ ράχη σου ξεσπᾶνε
κι' οἱ φίλοι σ' ἄλλον πάνε.

Ἀν' πῶ πῶς πρέπει νὰ γενῇ παρασκευὴ μὲ ζῆλον
χωρὶς καθόλου νὰ κοποῦν μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων,
τότε μὲ λὲν βλακέντιο καὶ νεροκολοκῆθι
τὰ τῶν ἀμύσθων πλήθη.

Ἀν' πῶ πῶς πρέπει νὰ γενῇ σιγὰ σιγὰ κι' ἀγάλη
καὶ δίχως νὰ χαλάσωμε τὸ τακτικὸ μας κέφι,
καὶ πάρω τὸ καλάμι μου καὶ πάω σ' ἄκρογῆλα,
πόσα γιὰ μένα δὲν θὰ ποῦν αὐτοὶ ποῦ βλέπουν νέφη.

Ἀν' πῇς πῶς πρέπει νὰ γενοῦν παρασκευαὶ καὶ Σάββατα
μὲ νέους φόρους καὶ δασμοὺς,
τότε θὰ ὀδῇ παροξυσμούς,
τότε τὰ στήθη κτύπησε καὶ τὰ μαλλιά σου τράβα τα.

Ὁ, τι κι' ἂν πῇς ἀλλοίμονο, κι' ἂν ἔχῃς νοῦ τὸν χάνεις...
ἀνάθεμά σε, δῆλ' ὀλε, μὲ τὸν χορὸ ποῦ χάνεις.

**Τάδε λέγ' ἰδιατερώς
ὁ δημοφιλὴς ὁ γέρος.**

Ὡς τώρα δὲν τὸν χώνευα τὸν σιγῆλὸν καθόλου
καὶ πρῶτον ὅτῳ κατάστιχο τὸν εἶχα τοῦ διαβόλου,
μὰ τώρα ποῦ τοῦ Σκαρπινὰ τὸ πρόγραμμα ἀπεκίνησε
καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ σφύριζε,
τὸν ἐκτιμῶ, τὸν ἀγαπῶ, τὸν ἔχω ὅτῃν ψυχὴ μου,
κι' ὡς συγγενὴς καὶ θεῖος του τοῦ δίνω τὴν ἐσχὴ μου.

Τῆς ἡμετέρας ἔτυχε συγγενικῆς εὐνοίας
κι' εἰς τοῦτον νὰ χαρίζεσθε,
κι' ἂν εἶπε τίποτε στρυφνὸν περὶ Μακεδονίας
νὰ μὴ τὸν συνερίζεσθε,
γιατὶ δὲν εἶναι χειριστὴς τοῦ λόγου σὰν κι' ἐμένα
καὶ κάπως μᾶς τὰ ζάβωσε καὶ τῆπε μεπερδεμένα.

Δὲν συνείδησε τὸν λόγον μ' ἐκκόλλαν νὰ τὸν στρέφῃ
καὶ πικρῶς γὰρ τὰ λεχθέντα μὴν τὸν ἐπιπλήξετε,
κι' ἂν ἰδῇτε κατὰ τύχην κάποιον νέφος ἢ καὶ νέφη,
σὰς παρακαλῶ νὰ πᾶτε καὶ νὰ τοῦ τὰ δείξετε.

Μὰ κι' ἐγὼ τοὺς Μακεδόνες σὰν καλλιτέρα τοὺς βροῖω
καὶ θερμῶς παρακαλεῖτε,
προσφιλεῖς μου συμπόλιται,
χρόνους ὁ θεὸς νὰ δίῃ ὅτῃς Ἀδοστρίας τὸν Φραγκίσκο,
ποῦ μᾶς ἐγγυᾶται μόνος σταθερὰν ἰσορροπίαν
κι' ἐν εἰρήνῃ θεραπεῖαν,
ἐπειδὴ κι' αὐτὸς ἂν λείψῃ, τότε πᾶρ φουφοῦ λὰ βράκα,
κι' ὅσως πάλι νὰ τροχίσω σκουριασμένη σακαράκα.

Ὁργανοὶ περὶ στρατῶν πολυτελεῖς ἐγράφησαν,
ἀλλὰ τὰ πυροβόλα μᾶς προσώρως κατεστράφησαν,
καὶ ἐλκὸν δὲν ἔχομεν εἰς μίαν ἀποθήκην
ἐπαρῆλθον μέλλουσιν κατὰ Βουλγάρων νίκην.

Ἐθραύσθησαν κυλλίβαντες,
σωλήνες ἠδ' ἀκρόβαντες,
καὶ πάντες οἱ Κορύβαντες
σχεδὸν ἀπεβλακώθησαν.

Ἐν τούτοις ἔτε μεθ' ἡμῶν
εἰς τῆς Κορδόνας τὸν βωμόν,
καὶ αὐτὴν προσεύχεσθε τὴν κοίσιμόν σας ὦραν,
ποῦ βλέπετε διορισμῶν καὶ παύσεων πληθώραν.
Προσεύχεσθε καὶ προσεύχεσθε μὲς ὅτῳ προσκυνητῶν
καὶ σὰς μὲ τοὺς πολλοὺς τὸ σχέδιο σὰς πάρη.

Προσεύχεσθε ὅτῳ φανερόν, ἀλλ' ὅμως καὶ κρυφίως,
ἀγρυπνοὶ νὰ γυρίζετε,
διότι δὲν γνωρίζετε
καὶ πᾶν κατ' ἑαυτὸν ὁ τῆς Ἀρχῆς Νυμφίος.

**Τὸν παπποῦ μας ἐξαιρέτως
ἐξυμνεῖ κι' ὁ Περικλῆτος.**

Τοῦ Θεοτόκη τούμπαρος,
ἔτ' ὁ Κορδοναγοῦμπαρος.
Τοῦ Θεοτόκη πέσιμο
καὶ μὲ Κορδόνα δέσιμο.

Ὁ Μοῦσα μου, κελάδησε
σὰν ἕνας Κορδογοῦμπαρος,
δέξου κι' ἐμὲ, Παράδεισε
τῆς Κορδοκαλοῦμπαρος.

Ψάλλε κράτος ραχατοῦ
μὲ ζουρνὰ καὶ μὲ νταούλι,
κι' ἡ μαμμὴ τοῦ Παλατιοῦ
πῆγε νάβρη τὸν παπποῦνι.

Πῆρε ὁρόμους, μοναχάκια,
κι' ὅλοι γούρλωσαν τὰ μάτια
γὰρ νὰ δοῦνε ποῦ πηγαίνει
καὶ τί δῶν' ὀλο θὰ γένῃ.

Ὅτερ' ἀπὸ τόσους γέροντες καὶ πολλὰς περὶ πλανήσεις
ἡ μαμμὴ ὅτῃν πόρτα στέκει τοῦ προτεροντος ἐν ἰσοίᾳ
καὶ κτυπᾷ καὶ μπαίνει μέσα καὶ μίλει ὅτῳ Κορδογίδῃ.
σὲ προσμένουν ὅτῳ Παλάτι, μὰ νὰ πῇς χωρὶς σανίδι.

Τί χαρὰ!... μὲ ρεδιγκοῦ μπαίνει μέσα σὺ Παλάτι
κι' ἀνεβαίνει τὰ σκαλιά,
κι' ὅρα μιάμιση καὶ καὶ
τῆπε μὲ τὸν Βασιλῆα.

Ἀπ' τὴν πίσω πόρτα μπήκε
κι' ἀπὸ τὴν ἐμπρὸς ἐβγήκε,
κι' ἔτσι δίπορτο πῶς τῆπε μᾶς ἀπέδειξε τρατά...
γὰρ σου, Κορδογὲ Κορδογὰ.

Χαιρετῶ καὶ τῆς Κορώνης καὶ τοῦ κόσμου τὸν μαγνήτη,
 ποῦ σὺν ὕψιστε σὺν σπῆτι
 τὸν ἐσίμωσαν καμπόσοι μὲ καρδιόκτυπο μεγάλο
 καὶ τὸν ῥώτησαν: τί ρέα; μὲ τὸ Στέμμα πῶς τὰ πᾶς;
 καὶ ὁ Κορδόνaros τοὺς εἶπε πῶς δὲν λείπει τίποτ' ἄλλο,
 παρὰ μόνον, ὅπως λέγουν, τὰ στεφάνη καὶ ὁ παπῆς.

Χαῖρε, τῆς Ἀρχῆς γαμπρέ,
 Κορδονάραγα λαμπρέ.

Μέσα σὲ θριάμβων ἄρμα σὲ κυττάζω, Θεοδωράκη...
 τὰ στεφάνη, τὰ κουφέτα, τὰ φλογέρα, τὰ νταούλι...
 ζήτω καὶ τῶν παρανύμφων, δηλαδή τοῦ Γουναράκη,
 τοῦ Σκουζέ τοῦ κὺρ Ἀλέκου, τοῦ τρανοῦ τοῦ Κυριακούλη,
 μὰ καὶ τοῦ Σαρανταπήχου, τοῦ κυρίου Καραπάνου,
 καὶ ἀξιώσωμεν καὶ τοὺτους ἐγκωμίων καὶ στεφάνου.

Ποῖος θριάμβος καὶ πάλιν!... τί πομπή τοῦ Στρατηλάτου!...
 καὶ ἔτυχε καὶ ὁ Βασιλεὺς μας νᾶχη τὰ γενέθλιά του,
 καὶ ἔβγαλαν καὶ τσοκολάταις σὶὰ Παλατιὰ φουσάτα,
 καὶ ὁ Κορφιᾶτης προσεκλήθη γὰρ νὰ πιῇ μιὰ τσοκολάτα.

Κὶ ἔπινε καὶ αὐτὸς μ' ἐκεῖνα, ποῦ δὲν ἔκανε νισάφι,
 μὰ τοῦ λέγανε 'στὶ αὐτὶ
 γὰρ τὴν τσοκολάτ' αὐτή,
 πῶς δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὸ γνωστὸν πιλάφι,
 ποῦ σημαίνει ξεκουμπίδια καθὼς λέγουν ἀλλὰ Τοῦρκα,
 καὶ ὁ Κορφιᾶτης ἀπὸ φοῦρκα
 μ' ὄλο τῆς ἐληᾶς τὸ κόμμα
 πῆρε τσοκολάτας χοῦμα.

Δὲν ἐγνώριζαν καὶ ντόπιοι, μήτε ξένοι μὲ φρεσάκι,
 τί Κυβερνήσις θὰ γίνη,
 καὶ ἔτρεχαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι,
 καὶ ἓνας ἔλεγε τὸν Λάππα, καὶ ἄλλος ἔλεγε τὸν Σάμη.

Τρεῖς καὶ τέσσερις ἡμέραις - τίρι λίρι τίρι λίρι -
 πέρασαν χωρὶς Κυβέρο καὶ χωρὶς καρaboκύρη,
 καὶ ἔχασαν πολλοὶ τὰς φρένας
 μὲ τὸν γέρο Κορδονᾶ,
 καὶ δὲν εἴξευρε κανένας
 ποῖος τὸ κράτος κυβερνᾷ,
 καὶ ὁ Κόντες, καὶ ὁ γέρος, ὁ πολέμιος τῶν φόρων,
 καὶ εἶχε βροῇ τὸν διάβολό της ἡ μαμμὴ τῶν Ἀνατόρων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΥΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἰονικὴ Τρά-
 पेζα Limited. — Τράπεζα Ἀθηνῶν. — Τράπεζα
 Βιομηχανικῆς Π. ὅτεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἄρχεται ἐν ταῖς θα-
 ρίσι τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων καὶ τῶν ὑπο-
 καταστημάτων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν, ἐφοδιαζόμε-
 νων ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, ἡ πώλησις τῶν γραμ-
 ματίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΥΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
 ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Διὰ γραμμάτια 1 μέχρις 20 Δρ. 3

21 » 100 » 2,85

» » 100 » 2,80

Ἐβλεπες τριγύρω μ' ὄφεις κατηφεῖς καὶ συνθροαπῆς
 μερικοὺς Κορδοναρέλους,
 μὰ τὴν Πέμπτην ἐπὶ τέλους
 ἦλθαν γὰρ τὸν Θεοδωράκη τὰ στεφάνη καὶ ὁ παπῆς,
 καὶ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι,
 πρὸς χαρὰν τοῦ κάθε βλάμη,
 τῆς Ἀρχῆς τῆς πολυφέρονος καὶ ἀληθῶς χαριτοβοῦτος
 καὶ τοῦ Θῆτα Ντεληγιάννη, σανιδᾶ λαοπροβλήτου.

Ὁ γαμπρὸς ἐγκωμιάσθη καὶ πλουσίως ἐπροικίσθη,
 καὶ ὄρκον ἔδωκεν ὠρκίσθη
 πῶς κανένας 'στὸν καιρὸ του δὲν θὰ παίξῃ Καραῖον
 ποῖος ὀλίγο, ποῖος πολὺ,
 καὶ ὄλο θὰ παρακαλῇ
 χρόνους ὁ θεὸς νὰ δίνη 'στῆς Ἀθιστίας τὸν Φραγκίσκο
 γὰρ νὰ μᾶς ποιμαίνῃ πρὸς τῆς Κορδόνas ὁ ποιμὴν...
 εἶθε, γένοιτο, μακάρι, καὶ ἑκατὸ φοραῖς ἀμὴν.

Ἄς φύγουν μαύραις συλλογαῖς,
 ὁ πόνος μας νὰ γιάνη,
 καὶ ὁ Θεοδωράκης ἐκλογαῖς
 ἐφέτος θὰ μᾶς κάνη.

Χαῖρε, ποῦ σὺ τῆς ἐκλογαῖς τῆς κάνεις μὲ σοφία
 καὶ τῶρ' ἀνέβης 'στὴν Ἀρχὴ μὲ μειοψηφία.
 Χαῖρε, γαμπρὲ τρικούβερε, καὶ ἐμεῖς σὲ προσκυνᾶμε
 σὺν ποῦροι Κορδονάτοι,
 καὶ ἐγὼ σ' αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν θέλω φύλλος νάμει
 'στὸν κόρφο τοῦ Κορφιᾶτη.

Γλυκέ, μελένη Θεοδωρῇ,
 πεπνὶ μας μουλκίεχο,
 χωρὶς κορδόνι δὲν 'μπορεῖ
 νὰ ζήσῃ τὸ Ρωμαῖκο.

Πάλι σοῦπαμε πολλὰ
 καὶ σ' ἐνάλιαμε καλά.
 Μὰ καὶ ἐκεῖν' ἡ Ζαφειρίτσα,
 τὸ πιστό σου τὸ σκυλί,
 τὴν μικρὴ της τὴν οὐρίτσα
 τὴν 'κουνοῦσε πρὸ πολὺ.
 Κὶ ἔλεγε καθένας φίλος,
 μὰ καὶ κάθε ξένος σκύλος:

Τώρα ποῦ γὰρ τὸν παππούλη τῆς Ἀρχῆς ἀνθοῦν οἱ κῆποι
 ὅλα τᾶχ' ἡ Ζαφειρίτσα, μήτε φερετζὲς τῆς λείπει.

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

2) 15 Ἰανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 17
 Οὐλίου καὶ 2) 18 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ

ΚΕΡΑΗ	ΔΡΑΧΜΑΙ
1 ἐξ	100,000
1 »	25,000
1 ἐκ	10,000
3 »	15,000
5 »	5,000
411 ἐξ	100
578 ἐκ	50
1000 κληροὶ	225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν